

Sygn. akt I ACz 2000/12

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec (spr.)
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **M. B.**

przeciwko: **B. S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 14 sierpnia 2012 r. sygn. akt X GNC 484/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10.07.2012 r. jako spóźniony na podstawie art. 504 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy wskazał, że pozwanemu nakaz zapłaty został doręczony w dniu 13.07.2012 r., natomiast sprzeciw pozwanego do Sądu Okręgowego wpłynął dopiero w dniu 31.07.2012 r. Wprawdzie pozwany w określonym dwutygodniowym terminie nadał sprzeciw przesyłką poleconą w placówce pocztowej, jednakże do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej, co nie może być uznane za datę skutecznego wniesienia sprzeciwu do Sądu Okręgowego.

Skarżąc powyższe postanowienie pozwany wniósł o jego uchylenie, zarzucając zbyt restrykcyjne potraktowanie przepisów dotyczących wniesienia sprzeciwu wobec pozwanego, który nie jest prawnikiem. Pozwany wyjaśnił, że zasugerował się treścią pozwu skierowanego przez powódkę do Sądu Rejonowego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Sąd Apelacyjny w całości podziela ocenę prawną i argumentację

Sądu Okręgowego wyrażoną w treści zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie zaś z treścią art. 503 § 1 k.p.c. pismo zawierające sprzeciw wnosi się do Sądu, który wydał nakaz zapłaty. Skoro pozwany przyznaje, że w wyniku jego błędu sprzeciw skierował do Sądu niewłaściwego, to trafnie Sąd Okręgowy jako datę wniesienia sprzeciwu przyjął datę nie nadania pisma w placówce pocztowej, ale datę wpływu pisma do Sądu Okręgowego, przekazanego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej. Mając na uwadze, iż nakaz zapłaty został doręczony pozwanemu w dniu 13.07.2012 r., a termin do wniesienia sprzeciwu jest dwutygodniowy (art. 502 § 1 k.p.c.), to wniesienie sprzeciwu do Sądu Okręgowego w dniu 31.07.2012 r. niewątpliwie nastąpiło po upływie terminu. Powyższe skutkować musiało jego odrzuceniem na podstawie art. 504 § 1 k.p.c.

Podkreślić należy, że zgodnie z poświadczeniem odbioru pisma skierowanego do pozwanego zawierającego nakaz zapłaty (k. 31) pozwany został pouczony o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia, a zatem bez znaczenia dla trafności zaskarżonego postanowienia pozostaje okoliczność, iż pozwany nie jest prawnikiem i nie porusza się biegle w przepisach prawa. O ile tylko pouczenie jest jasne i czytelne nie ma podstaw do kwestionowania możliwości skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego.

W konsekwencji sprzeciw pozwanego jako spóźniony podlegał odrzuceniu, a jego zażalenie Sąd Apelacyjny jako bezzasadne oddalił po myśli art. 385 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c.

MW